

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

3. Absentibus siue iuste siue iniuste, vel etia[m] mortuis vel peste infectis pastore & obstetrice, an teneantur alij h[uiusm]odi pueros baptizare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

21. Tim. 2.

ex formula iuramenti illis præscripta.

Dices secundò: Obstetrix (a) mulier est, cui non licet vel os aperire in Ecclesia: male ergo illi officium spirituale baptizandi imponitur.

R. Non imponi simpliciter, sed in casu videlicet periculosi & difficilioris partus, cui facilirâdo ex officio adesse tenet. Cum enim sæpe accidat, ut experiëntia docet, propter difficultatē partus periclitari salutem non solū corporis, sed & animæ ipsi⁹ prolis, nisi baptizet, & nullus fere præter obstetricem propter pudorē interessē solet, videtur prudenter factum, ut obstetrici in illo casu hoc officii demandatum sit.

QVÆSTIO III.

Absentibus siue iuste siue iniuste, vel etiam mortuis vel peste infectis pastore & obstetrice, an teneantur alij huiusmodi pueros baptizare.

Quæstionis explicatio.

Cum sacramentum baptismi sit pueris ad salutem absolute & simpliciter necessarium, ut ante ostendimus, & ex altera parte fieri possit, ut pastor & obstetrix, qui ex lege iustitiæ illud ministrare debent, pe-

ste in-

ste inficiantur, vel etiam moriantur, vel alia ex causa absint: non immerito quæritur, an præter pastores & obstetrices sint alii, qui quocunque modo obligentur ad ministrandum huiusmodi paruulis. Et nota, nõ quæri, an præter illos alii possint sacramentum hoc ministrare, hoc enim cum communi supponimus: sed quærimus, an teneantur, & quo iure?

Responsio.

Absentibus pastore & obstetrice, alii omnes cõscii necessitatis, in qua puer peste infectus consistit, tenentur, si non ex debito iustitiæ, certè charitatis, pietatis, & misericordiæ, etiam cum periculo vitæ, baptismum ministrare: Siquidem omnes tenentur in extrema necessitate spirituali proximo subuenire, etiam exponendo vitæ corporalem periculo, secundum omnes.

Dices: Si in extrema huiusmodi necessitate tenetur quilibet baptismum ministrare, ergo licebit laico in præsentia parochi, diaconi vel subdiaconi baptizare, quod est contra communem Ecclesiæ praxin & reuerentiam sacramentis debitam.

R. Negando consequentiam, quia dum præsens est parochus, vel diaconus vel subdiaconus, puer non censetur in necessitate

K 3 respectu

respectu laici, quod bene notandum est in praxi: ad hoc enim, vt laicus dicatur teneri ad baptizandum huiusmodi puerum propter necessitatem, duo requiruntur, nimirum necessitas baptizandi, & necessitas eius qui ministraturus est sacramentum, scilicet vt non sit alius, qui possit illud conferre, & ad quē aliquo titulo magis spectet tale ministerium. Itaque si pastor sit praesens, qui possit & velit baptizare, non tenebitur simplex sacerdos, sicut nec sacerdote praesente diaconus, & sic consequenter, imo non licebit eis, quia obligatio ministrandi baptismum in inferioribus parochis solū oritur propter veram necessitatem: Vera autem necessitas non confurgit nisi ex utroque capite supra posito, scilicet ex penuria ministri, & periculo pueri baptizandi.

Dices 2. Quid si pastor nolit vel nō audeat baptismum ministrare, licebitne tunc laico in eius praesentia baptizare?

R. Non solum licebit, sed etiam tenebitur, quia iam est casus necessitatis: quid, n. refert quod adsit sacerdos, si nō vult necessitati pueri subuenire? peccabit tamen parochus ministerium suum negando, tum contra reuerentiam sacramenti, tum contra sui muneris & officii debitum.

Dices 3. Quid si pastor non omnino neget mi-

get ministeriū suum, sed tantum cedit iurisdictioni suo, concedens alteri facultatē dandi baptismum, siue ex timore contagionis, siue alia simili causa?

R. Non debet laicus nec quilibet alius, etiamsi diaconus sit, vsurpare tale munus sine graui causa, quæ necessitati æquiualeat, quia solus sacerdos est per se institutus minister huius sacramenti, & non potest ipse sua auctoritate hoc ministerium alteri demandare.

Dices 4. Quale est peccatum, illo casu ministrare?

R. Cum Dd. per se & seclusa ignorantia esse mortale propter irreuerentiam maximam, quæ fit ipsi sacramento.

Dixi (*per se & seclusa ignorantia,*) quia in hoc casu illa facile interuenire potest, tum facti tum iuris: facti quidem, quia sæpe potest, & facile etiam sine culpa timeri periculum vitæ pueri, ubi non est, & accelerari baptismus, non expectato conuenienter ministro, sine vera necessitate, bona tamē fide existimata, ex zelo charitatis: iuris autem, quia licet hoc diuinum sit, non est tamen tam clarum, quin possit facillime à communi plebe inuincibiliter ignorari.

Dices 5. Incurrunt nē laici aliquā censuram

K 4 ram

ram, irrequisito pastore puerum talem baptizando?

a. c. x. de cler. non ord. ministrante.
 R. Non incurrere, modò solemniter nõ baptizent. Neque obstat, quod iure (a) canonico imponatur pœna irregularitatis ei qui baptizauerit non ordinatus, quia textus ille intelligendus est de baptismo solemnì. Ita ibi Gloss.

Dices sextò: Incurreretne quoque eã pœnam simplex sacerdos, si baptismum ministraret, non requisito pastore?

R. Nequaquam, quia non est eis à iure imposta.

Dices septimò: Incurruntne Religiosi?

R. non incurrere: neque obstat Clementina prima de priuilegiis, quæ imponit excommunicationis censuram Religiosis, ministrantibus sacramenta sine licentia pastorum, quia non loquitur generaliter de sacramentis, sed solum de extrema vnctione eucharistia, & solemnitate matrimonii, & quibusdam aliis casibus ibi expressis, extra quos non est illa excommunica-

b. c. 15. de regul. iur. in 6.

tio extendenda, quia pœna & odia (b) coarctanda sunt.